

TEA MÄKIPÄÄ

TEA MÄKIPÄÄ JA HALLDÓR ÚLFARSSON: ATLANTIS (2007, 450 X 450 X 450 CM, VALOKUVA: TEA MÄKIPÄÄ).

Yksi Tea Mäkipään mieleenpainuvista teoksista on *Atlantis* (yhteistyö Halldór Úlfarssonin kanssa, 2007), puoltittain veteen uponnut puurakennus, josta näkyy pinnan yläpuolella yksi kulma. Onko teos visuaalinen leikki? Vai onko se metafora sille, miten ilmaston lämpenemisen aiheuttama valtameren pinnan nousu voi muuttaa arkisen olemisemme ehtoja? Työtä ympäröi ambivalenssi, joka on ympäristöongelmien tuottaman huolen olennainen seuralainen: emme voi varmuudella tietää, kuinka tukevalla perustalla inhimillinen kulttuuri tuttuine rakenteineen loppujen lopuksi on.

Tea Mäkipään tuotantoon sisältyy useita muitakin ympäristöahdistuksen epämääräistä pahoinvointia arvioivia taideteoksia kuten *Motocalypse Now*, muratin peittämä Mercedes + muistolaatta *Petrol fuelled car 1885–2010. Rest in peace* (2007), sekä *Oilissimo* (2011). Arabiemiraattien liitossa järjestettyyn Sharjahin biennaaliin hän valmisti teoksen *Kymmenen käskyä 21. vuosisadalle* (2007), eri kie-

lillä painetun postikortin/julisteen, jossa ensimmäinen käsky kuuluu ”Älä lennä”. Mäkipää matkusti paikan päälle käyttäen maitse ja vesitse liikkuvia julkisia kulkuneuvoja.

Edellisille ainakin näennäisesti vastakkainen kannanotto ihmiskunnan tilanteeseen on *World of Plenty*, luomakunnan sopusoinnun unelmaa jäljittelevä freskomainen valokuvakollaasi, joka on ollut muun muassa kiinnitettynä Helsingin Taidehallin ulkoseinään osana *Arctic Hysteria* -näyttelyä (2009). Teoksen kavalkadi tuntuu kattavan koko maailman: ihmisen kaikki ikäpolvet, kaikki rodut, kaikki eläimet ja kasvit, kesän ja talven, pohjoisen ja etelän, yön ja päivän – hyvään oloonsa ja keskinäiseen ystävyyteensä kietoutuneina.

Mutta ympäristöongelmat eivät suinkaan ole Tea Mäkipään (s. 1973) taiteen ainoa temaattinen ulottuvuus. Hän on toteuttanut installaatioita ja videoteoksia, jotka luovat ympärilleen moniulotteisten assosiaatioiden verkoston. Esimerkiksi videoteos *Petteri. Elämäni porona* (2007) esittää poron arkista elämänmenoa Lapissa; sen kuvasi Petteri itse sarviinsa kiinnitetyllä videokameralla.

Perustan Tea Mäkipään taiteellisen tuotannon moni-ilmeisyydelle ovat luoneet monipuoliset opinnot: BA-tutkinto kuvataideakatemiassa (1998) sekä jatko-opinnot Tukholmassa (Konst & Arkitektur, Kungliga Konsthögskolan, 1998–99) sekä Lontoossa (MA in Fine Art, Royal College of Art, 2003). Hän on järjestänyt yksityisnäyttelyitä sekä Suomessa että lukuisissa ulkomaisissa näyttelypaikoissa, sarjan alkupäässä olivat näyttelyt Kiasmassa ja Galleria Anahavassa vuonna 2000. Mäkipää asuu ja työskentelee Weimarissa.

— YRJÖ HAILA